

בָּא וַיֹּאמֶר, כַּשְׁהַבֵּיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִבּוּל עַל הָעוֹלָם כִּי לְהַשְׁחִית הַכֶּל, אֶמְרָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְנַمֵּם: צָרִיךְ אַתָּה (להסתתר) לְהַשְׁמַר שֶׁלְאָתָרָה אַתָּה עַצְמָךְ, לְפָנֵי הַפְּשִׁיחַת, שֶׁלְאָתָרָה עַלְךְ, מִשּׁוּם שֶׁלְאָתָרָה מֵי שִׁגְגָן עַלְיוֹן. בַּיּוֹן שְׁנָקְרָב הַקָּרוֹבָן שְׁהַקָּרִיב נָתָן, אֲזַה הַתְּבִשָּׁם הָעוֹלָם, וְלֹא אַתָּה תְּבִשָּׁם כָּל כֵּךְ עַד שְׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינִי. בַּיּוֹן שְׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינִי, אֲזַה הַתְּבִשָּׁם הָעוֹלָם, וְהַפְּשִׁיחַת לֹא נִמְצָא בָּעוֹלָם.

וַיֹּאמֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאוֹתוֹ זָמָן לְהַעֲבִיר אַת אָתוֹ מִשְׁחִית מִהָּעוֹלָם, (ובאשר) רַק שִׁישְׁאָל סָרוּחוּ בָּאוֹתוֹ זָמָן לִימִם מוּעִיטִים וְעַשׂוּ אֶת הַעֲגָלָה. וְאָז מָה בְּטוּבָה? (שם לו) וַיַּתְנַצֵּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עָדִים מֵהַר חֹרֶב. וְעַדְתָּם הִיה סֹודֹת שְׁמַם הַקָּדוֹשׁ שְׁעַטָּר אֶת קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְגַטֵּל מַהְם, וְאָז שְׁלַט הַפְּשִׁיחַת עַל הָעוֹלָם וְחוֹזֶר בָּמִקְרָם, כְּמוֹ בָּאוֹתוֹ זָמָן שְׁשַׁלְתָּם בָּעוֹלָם, וְעַשָּׂה דִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בַּיּוֹם הַמִּבּוּל מֵנַתֵּן שֶׁם מִשְׁחִית? שְׁהַרְיָה הַמִּים הַיּוֹ שְׁנַתְגִּבָּרָה. בָּא וַיֹּאמֶר, אֵין לְךָ דִין בָּעוֹלָם, אוֹ כִּשְׁמַחְכָּה הָעוֹלָם בְּדִין, שֶׁלְאָתָרָה נִמְצָא בִּינֵיכֶם אַתָּה הַפְּשִׁיחַת שְׁחוֹלֵךְ בְּתוֹךְ אֶת קָדוֹשִׁים שְׁנַעֲשִׂים בָּעוֹלָם. אָף כִּאן הַדִּינִים שְׁנַעֲשִׂים בָּעוֹלָם. וְהַיָּה מִבּוּל, וְהַפְּשִׁיחַת הִיה הַולֵךְ בְּתוֹךְ הַמִּבּוּל, וְהַזָּאת נִקְרָא כְּהָ. וְלֹא נִמְצָא אֶת קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְנַמֵּת לְטִמְנָן עַצְמָוֹן וְלֹא יַתְרָאָה בָּעוֹלָם, וְהַרְיָה פְּרִשְׁוֹתָה.

בָּא וַיֹּאמֶר רַבִּי אלְעֹזֶר, וְאֵת הַאֱלֹךְ וְשַׁבָּע הַמִּאות וְחַמְשָׁה וְשַׁבָּע וְשַׁבָּעִים עֲשָׂה וּוּמָים לְעַמּוֹדים. לְמָה וּוּמָים? אֶלָּא כָּמוֹ מַיִן וַיְוָהִי, וּרְאֵשָׁם מִצְפָּה זָהָב. הַם שֶׁל כְּסֻף, וּרְאֵשָׁם מִצְפָּה זָהָב. מַשּׁוּם שְׁפֵל וַיְוָהִי בָּא בָּצֶד הַרְחָמִים, וְכָלָם הַיּוֹ

הָא חַזִּי, כִּד קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אִיִּיתִי טַוְפְּנָא עַל עַלְמָא, בְּגַין לְמַבְלָא כָּלָא, אֶמְרָה לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְנַחַת, בְּגַין לְקַדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְאַסְטְּמָרָא, וְלֹא תְּחִזֵּי גַּרְמָךְ קַמְפִיה דְמַמְבָּלָא, הַלְאָ יְשַׁלֹּות עַלְהָ, בְּגַין דְלָא הַוָּה מִאָן דִּיגִינָן עַלְוָוִי. בַּיּוֹן דְאַתְקָרִיב קָרְבָּנָא, דְקָרִיב נָתָן, כְּדִין אַתְבָּסָם עַלְמָא, וְלֹא אַתְבָּסָם כְּוַילִי הַאִי עַד דְקִיעִימָו יִשְׂרָאֵל עַל טֹוֹרָא דְסִינִי. בַּיּוֹן דְקִיעִימָו יִשְׂרָאֵל עַל טֹוֹרָא דְסִינִי, כְּדִין אַתְבָּסָם עַלְמָא, יְמַחְבָּלָא לֹא אַשְׁתַּכְחַ בְּעַלְמָא.

וּבַעֲאָ קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּהַהוּא זָמָנָא, לְאַעֲבָרָא הַהוּא מַחְבָּלָא מַעַלְמָא, (יבר) בְּרָדִישָׁרָאֵל סְרָחוּ בְּהַהוּא זָמָנָא, לִיּוּמִין זְעִירִין, וּעַבְדוּ יְהָה עַגְלָא. וְכַדִּין מִהָּכְתִּיב, (שמות לא) וַיַּתְנַצֵּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עָדִים מֵהַר חֹרֶב. וְעָדִים הַוָּה רַזְיָן דְשָׁמָא קְדִישָׁא, דְאַעַטָּר לְזֹן וְעָדִים הַוָּה רַזְיָן דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְאַתְגַּנְתֵּל מַגִּיהָו, כְּדִין שְׁלַטָּא מַחְבָּלָא עַל עַלְמָא, וְאַהֲדָר בְּמַלְקָדְמִין, בְּהַהוּא זָמָנָא דְשַׁלְטָא בְּעַלְמָא, וְעַבְידַד דִּינָא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בַּיּוֹמוֹי דְטַוְפְּנָא, מִאָן יִהְיֵב פְּמָן מַחְבָּלָא, דְהָא מִיא הַוָּה דְאַתְגַּבָּרוּ, תָּא חַזִּי, לִית לְךָ דִינָא בְּעַלְמָא, אוֹ בְּדִין אַתְמַחִי עַלְמָא בְּדִינָא, דְלָא אַשְׁתַּכְחַ הַהוּא מַחְבָּלָא בְּיַנְיָהָו, דְאַזְיל בְּגַ� אַיְנוֹן דִּינָן דְאַתְעַבִּידָו בְּעַלְמָא. אָוֹפָהָא, טַוְפְּנָא הַוָּה, וְמַחְבָּלָא אַזְיל בְּגַ� טַוְפְּנָא, וְאַיְהוּ אַקְרֵי הַכִּי. וְעַל דָא אָמַר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְנַחַת, לְטַמְרָא גְּרָמִיה, וְלֹא יְתַחְזֵי בְּעַלְמָא. וְהָא אַוְקְמָוּה.

הָא חַזִּי, אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְאֵת הַאֱלֹךְ וְשַׁבָּע הַמִּאות וְחַמְשָׁה וְשַׁבָּעִים עֲשָׂה וּוּמָים לְעַמּוֹדים. אַמְּאי וּוּמָים. אֶלָּא כָּמוֹ מַיִן וַיְוָהִי, וּרְאֵשָׁם הַיּוֹן חַפָּא בְּדַהֲבָא. אַיְנוֹן דְכַסְפָּ, וּרְאֵשָׁם הַיּוֹן מַחְפָּן בְּדַהֲבָא, בְּגַין דְכַל וַיְוָהִי

יודעים למעליה בחשפון. ומשום שבאו מצד הרחמים היו נקרים וויים, וכל השאר פלויים בהם. ואין זו אלא זהב וכיסף אחד. ומשום בכך כל אלו נקראו ונום של אותם עמודים? כמו שנאמר והעמדוים שנים וגוי. משום שהרי אלה הם מחוץ לגוף, למטה היה עמודים. אמר רבי יצחק, לא ידעתי אם זו עבדות קדש או חל, משום שבתוב ואת האלף. שהרי כתוב כאן האלף, וכתווב שם (שיר ח) האלף לך שלמה. מה להלן האלף חל - אף כאן האלף חל.

אמר לו, לא כך! שאמ הוא היה חל, לא היו נעשים מפנו ווים. ועוד, שהרי שם כתוב האלף ולא יותר, וכן כתוב כתוב האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים. האלף שם הם חל, שבתווב האלף לך שלמה, וזהו חל, משום שככל חל אין בצד מקדשה כלל. חל הוא מצד אחר הטמא, ועל זה הבדלה בין קדש לחל, משום שארכיכם להבדיל בין קדש לחל. וסוד הכתוב לך הוא - (יקרא י) ולהבדיל בין הקדש ובין חל ובין הטמא ובין הטהור.

עם כל זה, אף על גב שהפרדה יש לקדש מן החל, חלק אחד יש לו בקדשה מצד השמאלו. וזה שבווב האלף לך שלמה, שהם אלף ימי החל, והם ימי הגלות. כמו שיש אלף ימים של קדשה, כך גם אלף ימים לצד الآخر. ועל זה העירו החברים, שאوتם ימי הגלות יהיו אלף שנים. ועל כן, יש אלף ויש אלף, ואומן אלף שנות הגלות, אף על גב שיש אלף ימי הגלות ויתמשו יותר - באלף שנים הלויהם הם יתמשכו, אלף, ואינון אלף שניין יהונן בגלוותא,

בסטרא דרhami קא אתיא, ובכללי הוו אשטמאן לעילא בחושבנה. ובגין דאתו מסטרא דרhami, הוו אקרון ווים. וכל שאר פליין בהו. ולית ר'ו אלא דהבא וכספה בחדר. ובגין פה, כל אינון אקרון, ווי דיינון עמודים. מאן עמודים. כמה דאת אמר והעמדוים שנים וגוי. בגין דהא אלין לבר מגופא, למתה הוו קיימין.

אמר רבי יצחק, לא ידענא אי דא עביבתא דקדש, או חול. בגין דכתיב ואות האלף, דהא כתיב הכא האלף, וכתיב הtmp (שיר השירים ח) האלף לך שלמה, מה להלן האלף חול, אף הכא האלף חול.

אמר ליה, לאו הבי, די הו הוה חול, לא תעביד מנינו ווים. ותו, דהא תפמן כתיב האלף ולא יתר, והכא כתיב האלף ושבעה המאות וחמשה ושבעים. האלף דהtmp אינון חול, דכuib האלף לך שלמה. ודי איהו חול, בגין דכיב האלף חול לאו איהו בסטרא דקדושה כלל. חול איהו מסטרא אחרא מסבא. ועל די הבדלה בין קדש לחול, בגין דבעין לאפרsha בין קדש לחול. ורזא דקדרא הבי הו, (יקרא כ) ולהבדיל בין הקדש ובין החול ויבין הטמא ובין הטהור.

עם כל די אף על גב דפרישו אית לkadsh מנה החול, חילקא חדאית ליה בקדושה (ד' זענ'ו) מסטרא דשמאלא. חדאה הוא דכuib האלף לך שלמה, דיינון אלף יומי החול. ואינון יומי דגלוותא. כמה דאית אלף יומיין דקדושה, הבי נמי אלף יומין לסטרא אחרא. ועל די אתערו חביריא, אינון יומיין דגלוותא, אלף שניין יהונן הוו. ועל די, אית אלף ואית אלף שניין יהונן דגלוותא, אף על גב דישראל יהונן בגלוותא,